

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/121/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010172
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2517010172.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovnej, v trestnej veci obžalovaného A. L., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 23.5.2018, č. k. 16T/71/2017-806, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.12.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. L., nar. X.X.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. L. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. e) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že napriek tomu, že bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava spisová značka 0T/139/2015 zo dňa 21.07.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.07.2015, za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a napriek tomu, že bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 3 spisová značka 3T/48/2016 zo dňa 08.03.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.03.2016, za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné, za čo súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Piešťany spisová značka 1T/160/12 zo dňa 09.09.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.04.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava spisová značka 6To/120/2013 zo dňa 17.04.2014, v čase medzi 01:15 hodinou až 03:15 hodinou dňa 29.01.2017 v D., na ulici D. D. vošiel presne nezisteným spôsobom do nebytových priestorov suterénu rodinného domu číslo XXXX/X, kde presne neustáleným prineseným predmetom páčením odstránil petlicu uzamknutia latkových dverí pivnice patriacej k bytu C. G., po otvorení ktorých vošiel neoprávnene do vnútra tejto pivnice, odkiaľ zobral a vyniesol von veci, a to vonkajšie záhradné čerpadlo značky Settegarden 800, vibračnú tmavozelenú brúsku značky Black & Decker 300, vibračnú žltozelenú brúsku značky Bosch 350 W, akumulátorovú vŕtačku značky Parkside, teplovzdušnú pištoľ 2000 W, elektrickú vŕtačku 500 W, delta brúsku značky Ferm, brúsku na vrátky značky Parkside, záhradné čerpadlo žltej farby značka River Garden 750, 1 sadu frézok do dreva, 1 sadu frézok do tehly, 1 sadu nástrčkových kľúčov zvaných golasada a ďalej neoprávnene vošiel cez neuzamknuté dvere pivnice patriacej k bytu Y. H. do jej vnútra, odkiaľ neoprávnene zobral a vyniesol von elektrickú ručnú kotúčovú pílu červenej farby, po čom všetky tieto veci, okrem uvedeného čerpadla značky Settegarden 800, ktoré z presne nezistených dôvodov zanechal voľne stojace na chodbe vedúcej k pivniciam, vo vopred pripravených taškách prepravil v D. k T. Y., kde ich následne uschoval v izbe číslo XXX tohto hotela, ktorú v tom čase užíval so súhlasom osoby jej

prenajímateľa, čím poškodenému C. G. spôsobil škodu krádežou vo výške 302,40 Eur a poškodením petlice vo výške 15 Eur a poškodenému Y. H. škodu krádežou vo výške najmenej 106,80 Eur.

Za to súd obžalovanému podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, za použitia § 37 písm. h), písm. m), § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1, § 43 Trestného zákona uložil ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm. b) Trestného zákona zároveň uložil trest prepadnutia vecí, vymenovaných v napadnutom rozsudku. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal nahradiť poškodeným Y. H. a C. G. škodu vo výške 106,8 eur, resp. 317,4 eur, so zvyškom nároku na náhradu škody ich odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil svojim podaním, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. V rozsiahlych písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že priťažujúcou okolnosťou je § 37 písm. m), teda že bol za tento odsúdený, čo ale nie je v jeho prípade pravda, nikdy nebol za zločin žiadneho charakteru odsúdený, ani nie je pravda, že spáchal viac skutkov. Súd mu navýšil hranicu o polovicu, aj mal zločin prvýkrát. Nemal mu ani uložiť úhrnný trest, lebo nespáchal viac trestných činov. Mal mať súhrnno-úhrnný trest, pretože ho súdil za jeden trestný čin. Keď bol väzobne stíhaný, bol vydaný rozsudok OS Trnava zo dňa 28.3.2017 a ďalší, takisto OS Trnava, sp.zn. 15T/55/2016 zo dňa 25.4.2017. Má za to, že zločin, za ktorý bol súdený, je v súbehu s tými prečinmi. Rozsudky boli vydané až po tom, čo spáchal čin dňa 29.1.2017. Súd chybnou použil § 34, lebo on nebol za zločin odsúdený. V otázke viny poukázal na výpoveď svedka G. ktorý vypovedal, že by nespoznal páchatel'a, lebo bola tma. V rozsudku ale nebolo uvedené, že neopoznal svedok obžalovaného. A to je dôkaz v jeho prospech. Svedok tiež vypovedal, že muž mal tmavomodrú bundu, ale na kamerových záznamoch má bielu bundu, biele nohavice. Páchatel' nebol obžalovaný. Poukázal na to, že expertíza ohľadom nástrojov, ktorými mal byť skutok spáchaný, bola negatívna. Neboli nájdené ani daktyloskopické stopy, ani DNA stopy, aj trasológia vylúčila že bol na mieste činu. Obžalovaný uvádzal, že veci kúpil od dvoch narkomanov, čo potvrdil aj svedok H.. Poukázal na to, že ten potvrdil, že volal, že má na predaj veci, v telefóne počul viac hlasov, to boli osoby, od ktorých kúpil veci. Svedok R. nemal auto, tak poslal za ním F. H., ktorý auto nešoféroval, ale priviezla ho svedkyňa M.. So svedkom H. sa zhodli aj na popise vecí, aj na sume, za ktorú ich kúpili, pričom v rozsudku sa to neuvádza. Neuvádza ani to, že svedkyňa M. uviedla, že šoférovala auto, ktoré priviezla, a videla ako obžalovaný s H. nakladajú veci. Poukázal na to, že poškodení nevedeli zdokladovať škodu, a na zásadu in dubio pro reo. V znaleckom posudku Ing. B. R. boli uvedené aj iné veci, nielen 4 zadržané veci pochádzajúce z krádeže, zadržané v T. Y.. Poškodení nevedia potvrdiť existenciu vecí, škoda nemôže byť stanovená svojvoľne. Preto si poškodení neuplatnili škodu v poisťovni, lebo nevedeli preukázať existenciu vecí. Keďže nákupná cena vecí, ktoré mu boli zabavené, nepresahuje 266 eur, chybnou súd kvalifikoval § 212 a miesto ods. 3, použil odsek 4. Tiež poukázal na to, že výpovede svedkov boli ovplyvnené OČTK. Podal sťažnosť na vyšetrovateľa, ktorý mu povedal, že ak sa prizná, nebude ho väzobne stíhať. Dôkazy jednoznačne poukazujú na jeho nevinu. Sudca nemal ani jeden priamy, či nepriamy dôkaz proti nemu. Prostredníctvom obhajcu doplnil, že nebolo preukázané, že skutky spáchal. Nebolo preukázané, čo mal páchatel' oblečené, svedkovia vypovedali o modrej bunde, kamery preukázali, že je vidieť osobu v bunde bledej farby. Znalecký posudok vo veci stanovenia hodnoty odcudzených vecí zahŕňa položky, ktoré neboli zaistené pri domovej prehliadke. Nebola tak preukázaná jeho vina. Ohľadom trestu treba vziať do úvahy, že po spáchaní predmetného skutku bol odsúdený rozsudkom OS Trnava sp.zn. 15T/55/2016 zo dňa 19.4.2018, preto mal súd ukladať súhrnný trest. Aj s ohľadom na jeho špeciálnu recidívu je trest vo výmere 7 rokov neprimerane prísny, a to z dôvodu, že mu bola zvýšená trestná sadzba z 3 roky na 5 rokov a 6 mesiacov práve z dôvodu priťažujúcej okolnosti že spáchal v minulosti trestný čin a že spáchal viac trestných činov. Jemu ale nie je možné ako recidivistovi sprísniť trest z dôvodu špeciálnej recidívy, teda ak také sprísnenie upravuje zákon a ak už bola takáto priťažujúca okolnosť zohľadnená. Spôsobená škoda mala byť len o málo väčšia než malá, ktorá predstavuje s výnimkou § 212 ods. 1 TZ pre väčšinu trestných činov hranicu trestnosti. Neboli teda dôvody na uloženie prísnejšieho trestu, ako zákon predpokladá. Navrhol preto obžalovaného napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tento sa na verejné zasadnutie nedostavil. Súdu zaslal ospravedlnenie z dôvodu práceneschopnosti, nepredložil však súdu potvrdenie ošetrujúceho lekára podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku. Keďže mal obžalovaný riadne vykázané doručenie upovedomenia o termíne verejného zasadnutia, súd vykonal verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpovede poškodených G. G., C. G. a Y. H., zápisnicu o obhliadke miesta činu, výsledky domovej prehliadky, kamerové záznamy, výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v ktorej sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti. Okresný súd správne poukázal na to, že obžalovaný v prípravnom konaní podrobne popísal okolnosti spáchania skutku, motív svojho konania, pričom je zrejmé, že podrobnosti, ktoré uvádzal, museli byť zrejmé len osobe nachádzajúcej sa na mieste činu. Takisto obžalovaného usvedčuje výpoveď svedka H. z prípravného konania, ktorému sa priznal k ukradnutiu vecí a výpoveď svedkyne M., ktorá iné osoby na mieste činu nevidela. Okresný súd poukázal aj na veľmi dôležitú okolnosť a to tú, že v prípravnom konaní žiaden zo svedkov nevypovedal o ďalších dvoch osobách, ktoré mali predmetné veci predávať. Okresný súd sa správne vysporiadal s otázkou preverenia a posúdenia dôveryhodnosti výpovedí obžalovaného a svedka H. na hlavnom pojednávaní, bolo a je zrejmé, že zmenu výpovede nevedeli relevantným spôsobom objasniť. Okresný súd neopomenul fakt, že vo výpovediach na hlavnom pojednávaní sa vyskytli závažné rozpory ohľadom údajných osôb, od ktorých mali byť veci kúpené, teda ohľadom verzie prezentovanej obžalovaným a spomenutým svedkom v konaní pred súdom.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného, krajský súd konštatuje, že boli prezentované už v konaní pred okresným súdom a tento sa s nimi správnym spôsobom vysporiadal už pred vyhlásením napadnutého rozsudku a v tomto smere svoje úvahy preniesol aj do odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Týka sa to aj namietanej výšky spôsobenej škody. Treba zdôrazniť, že okresný súd z dôvodu vylúčenia pochybností o výške škody ako o dôležitom kvalifikačnom momente, doplnil

dokazovanie o znalecký posudok. Okresný súd sa dostatočným vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal s námietkami k tomu, že znalec sa vyjadroval k veciam, ktoré neboli u neho zaistené. V tomto smere konštatuje aj krajský súd, že námietka obžalovaného k spochybneniu znaleckého dokazovania k výške spôsobenej škody je nedôvodná, o správnosti záverov znaleckého posudku nemá ani krajský súd žiadne pochybnosti a správne sú aj závery okresného súdu ohľadom vecí zahrnutých do posudzovania. Tým je vyvrátená a spochybnená aj ďalšia námietka k tomu, že poškodení nevedia zdokladovať cenu odcudzených vecí, teda škodu a preto bolo porušené právo obžalovaného (in dubio pro reo). Ako správne uviedol okresný súd, práve z tohto dôvodu bola do konania pribratá znalecká organizácia k určení hodnoty odcudzených vecí.

Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že je nedôvodná aj námietka obžalovaného, že všetky dôkazy poukazujú na jeho nevinu. Aj podľa názoru krajského súdu bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku, ktorého spáchanie sa mu kladie obžalobou za vinu.

K ďalším odvolacím námietka krajský súd uvádza, že z výpovede svedkyne M. nevyplýva, že bola akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovaná orgánmi činnými v trestnom konaní, tak ako to tvrdí obžalovaný. Čo sa týka svedka H., ten uviedol, že policajti nezapísali všetko čo povedal, mali mu „motáť hlavu“ inými vecami, chceli mu dať za vinu iný trestný čin a to, že vedel o kradnutých veciach. Okresný súd však jasným a zrozumiteľným spôsobom objasnil, prečo výpovedi svedka H. na hlavnom pojednávaní nemožno uveriť a z čoho vychádzal, keď posúdil ako hodnovernú práve výpoveď svedka z prípravného konania. Potom je zrejmé, že vyjadrenia svedka H. na hlavnom pojednávaní ohľadom údajného ovplyvňovania jeho výpovede v prípravnom konaní policajtami, sú zjavne účelové. Krajský súd podotýka, že z vyjadrení svedka k policajtom je zjavná jeho averzia k nim, pričom svedok zároveň zdôrazňoval záujem polície obviniť ho z trestných činov, ktorý však (tento prezentovaný záujem polície) zo žiadnych iných skutočností nevyplýval.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní zdôrazňuje okrem iného zhodu vo svojej výpovedi z prípravného konania s výpoveďou svedka H., a tým chce preukázať že veci neodcudzil, ale kúpil, potom je potrebné zdôrazniť, že práve v prípravnom konaní urobil obžalovaný aj výpoveď v ktorej sa ku skutku priznal, a podrobne popísal nielen priebeh a postup odcudzenia vecí, ale aj okolnosť, že s odcudzenými vecami ho odviezol práve svedok H. so svedkyňou M..

Nedôvodná je aj námietka k výpovedi svedkyne M. a k tomu, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými ňou uvádzanými skutočnosťami, konkrétne s tými, že svedkyňa bola len šofér a že videla svetlá, a teda nie že by niekto nakladal veci. Krajský súd v prvom rade poukazuje na to, že okresný súd doslova pri výpovedi svedkyne túto okolnosť uviedol („auto mala stále v dohľade, videla jeho svetlá, dozadu nevidela“), zároveň svedkyňa ale uviedla aj to, že „obžalovaný do kufrá niečo naložil“.

K ďalšej námietke ohľadom výpovede svedka R. nie je krajskému súdu zrejmé, čo sa ňou vytýka. Podľa obžalovaného mal svedok uviesť, že mu obžalovaný volal, že má na predaj nejaké veci, a tiež mal uviesť, že v telefóne počul viac hlasov. Krajský súd poukazuje na to, že svedok na hlavnom pojednávaní naozaj uviedol, že mu obžalovaný volal a chcel previezť nejaké náradie, s tým, že dá svedkovi peniaze, alebo náradie.

Okresný súd sa správne vysporiadal aj s námietkami obžalovaného k usvedčujúcemu dôkazu spočívajúcemu v zaznamenaní toho, čo mal obžalovaný oblečené, teda k námietke, že takýto dôkaz proti nemu bol vyvrátený. Naopak, už okresný súd konštatoval, že svedok G. popísal, akú bundu mal mať páchatel' oblečenú, a tento opis sa zhoduje aj so záznamami z kamerových systémov. K námietke ohľadom toho, že sa súd nevysporiadal s tou časťou výpovede svedka G., kde uvádzal že neopoznal páchatel'a, krajský súd konštatuje, že okresný súd ku skutočnostiam, o ktorých svedok vypovedal, doslova uviedol, že „svedok si nebol celkom istý osobu obžalovaného, keďže do celej tváre mu pre kapucňu na hlave nevidel, no podľa svedka obžalovaný výškovo páchatel'ovi zodpovedal....popísal, že na mieste činu počul šuchot bundy, takej šuštiakovej a páchatel'a videl v tmavomodrej prešivanej bunde s kapucňou na hlave, teda v presne v tej, ktorú mal obžalovaný v kritický večer podľa kamerových záznamov na sebe a ktorá bola zaistená aj pri domovej prehliadke...“. Podľa uvedeného nie je zrejmé, kam námietka obžalovaného smerovala, keďže nie je smerodajné, či okresný súd použil práve pojmy opoznanie, resp. neopoznanie páchatel'a, je však zrejmé, že pri výpovedi svedka G. sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými ním uvádzanými skutočnosťami, ktoré vedel svedok uviesť k trestnému činu, vrátane osoby páchatel'a.

Irelevantné sú aj námietky obžalovaného k výsledkom expertíz. Ak voči obžalovanému nie sú vyprodukované usvedčujúce dôkazy v podobe daktyloskopických stôp, prípadne DNA stôp, neznamená to, že vina obžalovaného nemôže byť a nie je založená na iných, v trestnom konaní riadne vykonaných dôkazoch.

Krajský súd k námietke obžalovaného o nesprávnom použití priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a o nesprávnej aplikácii okolnosti, že bol v minulosti za taký zločin súdený, teda o navýšení hranice o polovicu, takisto k námietke o nesprávnom použití § 41 o úhrnnom treste, a že podľa obžalovaného nemal byť uložený úhrnný trest, uvádza, že táto námietka je značne zmätočná. Obžalovaný na jednej strane namieta úhrnný trest, na druhej strane žiada súhrnnouhrnný. Tiež nie je zrejmé, z čoho vychádzala námietka obžalovaného, že súd mu navýšil hranicu trestnej sadzby o polovicu.

Ku všetkým námietkam obžalovaného k uloženému trestu krajský súd uvádza, že sú nedôvodné.

Okresný súd správne postupoval, keď ukladal obžalovanému úhrnný trest, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov jedným skutkom, čo jednak odôvodňuje použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, zároveň vylučuje použitie tzv. asperačnej zásady. Obžalovaný nesprávne namieta, že spáchal len jeden trestný čin. Takisto bezdôvodne namieta zvýšenie hranice trestnej sadzby o polovicu, pretože okresný súd zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností, medzi ktorými správne použil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Obžalovaný bol v minulosti 14 krát súdne trestaný, pričom okresný súd nekonštatoval opätovné spáchanie zločinu, ale okolnosť predchádzajúceho odsúdenia (odsúdení) ako takých. Okresný súd v dostatočnom rozsahu odôvodnil uloženie trestu, vysporiadal sa so všetkými relevantnými okolnosťami, a správne dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného ako recidivistu so sklonmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, na ktorého nemal dostatočný vplyv ani opakovaný výkon uložených trestov, splní svoj účel trest uložený v strede modifikovanej trestnej sadzby. Správny je aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Správny bol aj postup okresného súdu pri ukladaní ďalšieho trestu, keďže obžalovaný spáchal žalovaný skutok po doručení trestného rozkazu v inej trestnej veci, pričom trest uložený v inej trestnej veci ešte nemal vykonaný. Zároveň je tým zrejmé, že vo vzťahu k tomuto odsúdeniu sa jedná o recidívu, a preto nemohol byť ukladaný súhrnný trest. Trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Trnava, sp.zn. 15T/55/2016 bol obžalovanému doručený dňa 19.8.2016 (účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku), pričom žalovaný skutok spáchal až dňa 29.1.2017.

Rovnako je tomu tak aj v prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 9T/24/2016 zo dňa 28.3.2017, keďže týmto rozsudkom bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Trnava, sp.zn. 0T/139/2015 zo dňa 21.7.2015. Z uvedeného je zrejmé, že nemožno uložiť súhrnný trest, ak nie sú všetky skutky zo zbierajúcej sa trestnej činnosti, v súbehu. Žalovaný skutok je vo vzťahu recidívy k rozhodnutiu zo dňa 21.7.2015, voči ktorému už bol uvedeným rozsudkom okresného súdu ukladaný súhrnný trest.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku. K samotnej právnej kvalifikácii je potrebné poznamenať, že je nepochybné, tak ako už vyššie uvedené vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právne posúdenie skutku obžalovaného plne zodpovedá zistenému skutkovému stavu. I touto otázkou sa okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne zaoberal a jasne v súlade so zákonom vyložil na základe ktorých skutočností dospel k záveru, že konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať ako zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Aj v tomto smere preto krajský súd dôvody prvostupňového rozhodnutia akceptuje a v podrobnostiach na ne len poukazuje.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.